

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду која је донета на седници одржаној 28. септембра 2026. године одређени смо за чланове Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидаткиње Исидоре Николић Савин под насловом: **„Правни аспекти либерализације тржишта електричне енергије“**. Након што смо прегледали и извршили оцену достављене докторске дисертације, задовољство нам је да Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

І Основни подаци о кандидату и дисертацији

а) Подаци о кандидату

Исидора Николић Савин је рођена 2. септембра 1977. године у Новом Саду, где је завршила гимназију ”Јован Јовановић Змај” и основне студије на опционој групи за Међународно право Правног факултета Универзитета у Новом Саду (просечна оцена 9,33). Звање специјалисте грађанског и привредног права Европске уније стекла је 2002. године на свом матичном факултету под менторством проф. др Маје Станивуковић. Похађала је специјалистички курс немачког и европског права на Универзитету Лудвиг Максимилијан (*Ludwig-Maximilians Universität*) у Минхену (Немачка), а звање магистра правних наука стекла је 2004. године, са похвалом декана, на Правном факултету Универзитета Темпл (*Temple University James E. Beasley School of Law*) у Филаделфији (САД). Током студија била је стипендисткиња Универзитета у Новом Саду и Министарства просвете Републике Србије. Такође је добитница стипендија Владе Краљевине Норвешке, Немачке службе за академску размену (*DAAD*), Немачке фондације за међународну правну сарадњу (*IRZ*) и Владе Сједињених Америчких Држава.

Правосудни испит положила је 2005. године и уписала се у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине. У својој адвокатској пракси, коју је од тада успешно развила, бави се правом конкуренције, правом енергетике, корпоративним и трговинским правом, преузимањем привредних друштава, страним улагањима и правом интелектуалне својине.

Чланица је Одбора за правна и статутарна питања Матице српске. На академијама Адвокатске коморе Војводине и Адвокатске коморе Србије предаје Право привредних друштава и Међународно приватно право. Била је чланица Радне групе Адвокатске коморе Србије за измену Закона о заштити конкуренције 2017. године. Такође је била је специјални правни консултант Светске банке за право Републике Србије и Републике Хрватске у оквиру глобалне иницијативе ”Одржива енергија за све” (*SE4ALL*). Године 2024. одржала је

предавање на Правној клиници Правног факултета Универзитета у Новом Саду "Право, информационе технологије и вештачка интелигенција". Преко десет година је била у руководству удружења Фулбрајтових стипендиста Србије ("Фулбрајт и пријатељи"), од чега у једном мандату као његова председница. Једна је од оснивачица хуманитарног удружења "Преводачко срце" које *pro bono* преводи медицинску документацију. Судски тумач је за енглески језик, говори и немачки, а служи се француским и русинским језиком.

Учествовала је и излагала на бројним научним конференцијама у области права енергетике и права конкуренције и израдила је неколико радова у наведеним областима:

- 1) "Регулатива Савета Европе 4064/89 о контроли фузија", *Право и привреда* бр. 9-12/2003, 131-137.
- 2) „Обавеза раздвајања делатности у области производње, снабдевања, преноса и дистрибуције електричне енергије у праву Европске уније и Републике Србије“ *Право и привреда* бр. 4/2020, 98-111.
- 3) „Третман енергетике у праву Светске трговинске организације“, семинарски рад.

б) Основни подаци о дисертацији

Докторска дисертација Исидоре Николић Савин „Правни аспекти либерализације тржишта електричне енергије“ садржи 292 странице основног текста и обликована је у свему у складу са важећим Упутством о облику и садржају докторске дисертације која се брани на Универзитету у Београду из 2019. године (формат А4, маргине 20mm, проред подешен на 1 ред, фонт *Times New Roman*, величина писма основног текста 12 типографских тачака).

Дисертација садржи насловну страну на српском и енглеском језику, страну са подацима о ментору и члановима комисије на српском језику, по две стране сажетка докторске дисертације на српском и енглеском језику, 4 стране садржаја, основни текст подељен на три дела и укупно десет глава, 26 страна са списком коришћене литературе, биографију ауторке на једној страни, изјаву о ауторству, изјаву о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада и изјаву о коришћењу (укупно четири странице). Истраживачку грађу која је коришћена при изради докторске дисертације чине монографије, уџбеници, зборници радова, приручници, чланци, студије/извештаји, прописи, судска пракса и други извори (укупно 377 библиографских јединица).

Докторска дисертација је подељена на следеће целине: увод; први део - „Упоредноправна анализа правног оквира за електроенергетски сектор у Републици Србији, ЕУ и САД“ (који обухвата три поглавља), други део – „Природни монополи и монополи као иницијални облик обављања електроенергетских делатности“ (који се састоји од четири поглавља); трећи део – ”Право енергетике и право конкуренције као правни оквир за уређење енергетске делатности” (који се састоји од три поглавља) и закључак.

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ је у складу са важећим Правилником о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду проверила оригиналност докторске дисертације коришћењем софтвера *iThenticate*. Утврђено подударање текста (индекс сличности) износи 16%, а утврђене појединачне сличности са другим објављеним текстовима износе у једном случају 2%, у једном случају 1% и у свим осталим случајевима мање од 1%. Ментор проф. др Душан Поповић је на основу увида у извештај дао позитивну оцену оригиналности докторске дисертације утврдивши да су наведене сличности последица цитирања, упућивања на правне прописе, коришћења општих места и библиографских података о коришћеној литератури.

II Предмет и циљ дисертације

Предмет ове дисертације је детаљна анализа традиционалног и општеприхваћеног третмана заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије и њене еволуције од природних монопола и монопсона до либерализације у савременом добу. Приликом израде дисертације је испитано како су правила заштите конкуренције установљена у XIX и XX веку ради ургентног решења монопола насталих у области енергетике природним путем пре муњевитог развоја науке, технике и технологије почетком XXI века, еволуирала у модерно време. Поред тога, дисертација поставља концептуални оквир за теоријско проучавање права енергетике, које се посматра као посебна правна дисциплина, и на свеобухватан начин анализира његов појам, предмет, дефиницију и садржину.

Циљеви дисертације су: да анализира постојећи домаћи и међународни правни оквир заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије; да опише и објасни еволуцију регулативе конкуренције на релевантним тржиштима од доминације природних монопола до њихове делимичне или потпуне либерализације; да идентификује проблеме и правне празнине у регулисању конкуренције у електроенергетском сектору; да испита улогу регулаторних тела у сектору енергетике, односно посебно у сектору електроенергетике; да допринесе академској и општој дискусији и предложи реформу постојеће правне регулативе; и да укаже на неопходност усаглашености домаћег правног система са међународним и секторским стандардима.

На основу резултата добијених спровођењем свега наведеног, практични циљ дисертације јесте да понуди смернице за планирање унапређења усвојених решења у погледу заштите конкуренције у области електроенергетике у Републици Србији, а у складу са искуствима Европске уније и Сједињених Америчких Држава.

III Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

У дисертацији се пошло од четири основне хипотезе. На основу спроведеног истраживања све четири полазне хипотезе су и потврђене.

Прва хипотеза: Постојање природних монопола и монопсона није нужно неповољна појава по потрошаче у електроенергетском сектору.

На тржишту електричне енергије постојање монопола и монопсона није само по себи неповољна појава, због тога што они неретко представљају ефикасан механизам контролисања ценовне политике електроенергетских предузећа, што доводи до повећања доступности електричне енергије (као насушне потребе у модерном друштву) најширем кругу потрошача. Исто тако, иако нема сумње да монополисти обично престају да улажу у развој нових производа када немају конкуренте чијим активностима су приморани да парирају, постојање монопола у електроенергетском сектору није спречило константне и континуиране иновације производа и технологије кроз истраживање и развој, што за последицу опет има корист за потрошаче. Тржиште електричне енергије је специфично по томе што је на међународном нивоу још осамдесетих година прошлог века покренута широка иницијатива за његову дерегулацију и либерализацију, што је у великом броју земаља довело до оснаживања конкуренције на релевантним националним географским тржиштима. Тај процес дерегулације и либерализације имао је значајан утицај на начин на који се електрична енергија производи, транспортује и продаје и имао је за циљ да се створи конкурентније тржиште које ће омогућити потрошачима да имају више избора и приступ повољнијим ценама, као и да стимулише иновације у производњи и снабдевању електричном енергијом. Поред тога, у већини земаља установљени су органи, установе или агенције којима се прати понашање учесника на релевантним тржиштима робе и услуга на којима је извесно постојање монопола, контролише се формирање и спровођење ценовне политике и осигурава правично и ефикасно управљање тржиштем.

Друга хипотеза: Постојање природних монопола не искључује нужно слободну конкуренцију на повезаним тржиштима у електроенергетском сектору.

На повезаним тржиштима електричне енергије либерализацијом је донекле успостављена слободна конкуренција тако што су тржишни механизми уведени у област производње и снабдевања електричном енергијом, док је економска регулација задржана у делатностима преноса и дистрибуције електричне енергије - који уједно подразумевају постојање природних монопола. Савремени прописи осигуравају формирање цене електричне енергије на основу реалних економских параметара, као што су перформансе трговања, формирање референтне цене и ликвидност тржишта, како би се на тај начин обезбедила равномерна расподела ризика међу свим актерима. Наиме, електрична енергија је специфична "роба", на чију цену утичу бројни фактори, од којих су проста понуда и тражња само један од важнијих таквих фактора, а поред којих знатан уплив имају политичке, економске и друштвене околности. Непрестане иновације у технологијама које се користе у електроенергетском сектору, као што су фотонапонски панели, ветротурбине и батеријски системи за складиштење енергије, могу значајно утицати на тренутни модел производње и преноса електричне енергије и довести до слабљења или чак потпуног укидања монопола који електроенергетска предузећа углавном имају на тржишту. Наиме, дистрибуцијом енергије кроз мале, децентрализоване

изворе, традиционални модели у којима само једно предузеће управља мрежом могу постати неодрживи. Због тога је потребно развити нове регулаторне оквире и пословне моделе који ће омогућити да се корист по потрошаче, односно друштво у целини, од повезаности мреже очувају и унапреде. То може подразумевати промене у начину на који се управља електроенергетском мрежом и организује дистрибуција електричне енергије, као и у начину управљања приступом тржишту за различите актере на тржишту, како би се омогућила равнотежа између иновација, ефикасности и користи које мрежа пружа локалној или широј друштвеној заједници.

Трећа хипотеза: Напредак технике и технологије не само да не доводи нужно до укидања потребе за постојањем природних монопола и монопсона, него резултира стварањем нових.

Већ од самих почетака развоја права конкуренције, које је настало првенствено ради регулисања монополизованог тржишта енергената у САД, долазило је до "разводњавања" понуде и тражње за одређеном робом и услугама услед напретка науке, технике и технологије. Тако су се унутар исте области јавили нови облици робе и услуга, који су умањили потребу за до тада незаменљивима. На пример, на тржишту енергије различити енергенти почели су да конкуришу једни другима: нафта, нафтни деривати, природни гас и угаљ бивају у знатној мери потиснути упливом енергије из обновљивих извора, хидроенергије и нуклеарне енергије. Такође, различити модерни видови комуникације умањили су значај претходно постојећих, распрострањених услуга (телеграф је изгубио на значају због фиксне телефоније, фиксна телефонија због мобилне, а мобилна телефонија у све већој мери бива потиснута различитим видовима комуникације путем интернета). На крају овог ланца, услед незадрживог развоја трговине и пословања на интернету, развили су се нови видови монопола и монопсона. Овај пут, међутим, настанак природног монопола, односно монопсона, није био условљен високим трошковима и дуготрајношћу изградње инфраструктуре, него другим чиниоцима. На пример, за технолошког цина Гугл (*Google*), а пре свега његову кључну платформу - *Google Search* углавном се сматра да поседује уобичајене карактеристике природног монопола. У најкраћем, *Google Search* на први поглед заиста функционише као природни монопол због значајних мрежних ефеката, економије обима, предности у смислу обима и квалитета података које обезбеђује и високих баријера за улазак, што заједно отежава другим компанијама да учествују у тржишној утакмици на једнаком нивоу. Томе је допринело неколико фактора: мрежни ефекти подразумевају да вредност услуге расте што је више људи користи, па тако што више корисника користи Гугл, то његови алгоритми постају бољи. Интеракције корисника (као што су кликови, време проведено на страницама итд.) пружају драгоцену повратну информацију која помаже тој компанији да унапреди резултате претраге. Као што је познато, економија обима се спроводи када трошак по јединици производа опада како се обим производње повећава, а Гугл је много улагао у инфраструктуру, која укључује огромне сервере и дата центре. Конкуренти без приступа сличним количинама података тешко могу развити алгоритме који су ефикасни као они које користи Гугл. У случају претраживача, високе баријере уласку на тржиште подразумевају пре свега високе трошкове и сложеност развоја

конкурентног претраживача, док стицање базе корисника довољно велике да би се искористили мрежни ефекти представља огроман изазов. Када се реченом дода и чињеница да Гугл има одличну репутацију као поуздан пружалац тражених услуга и да је основну услугу - претраживање интернета путем *Google Search* интегрисао са другим својим производима, као што су *Gmail*, *Google Maps* и *Google Drive*, то све заједно доводи до тога да ће корисници по природи ствари тежити да користе баш услуге које пружа Гугл, а не његови конкуренти, чиме постаје јасно зашто се Гугл неретко сматра природним монополом, али и илуструје како напредак технологије доводи до стварања нових природних монопола.

Четврта хипотеза: Либерализација електроенергетског сектора у Републици Србији није спроведена у свему у складу са обавезама које је преузела у процесу европских интеграција.

Ова хипотеза произлази из чињенице да је електроенергетско тржиште Републике Србије, иако формално отворено за конкуренцију, и даље под доминантним утицајем ЈП “ЕПС” и његових повезаних друштава, као и других привредних друштава у својини Републике Србије. У суштини, електроенергетски систем Републике Србије почива на концепту који је успостављен у прошлом веку, а који подразумева угаљ и хидроенергију као примарне енергенте. У Србији се управљање електроенергетским сектором традиционално заснивало на централизованом доношењу одлука и јединственом политички контролисаном електроенергетском предузећу, као што је била пракса и у СФРЈ. Због тога економска и еколошка одрживост и здрава конкуренција нису никада спадале у превасходне интересе којима се воде актери који управљају радом електроенергетског предузећа које је временом раздвојено на више субјеката, у складу са европским стандардима.

Република Србија је прихватила обавезу усклађивања националне енергетске политике са смерницама енергетске политике ЕУ и усвајањем Закона о енергетици из 2011. је започела процес хармонизације области енергетике са одредбама Првог енергетског законодавног пакета ЕУ, да би га скоро привела крају усвајањем Закона о енергетици из 2014. и усклађивањем са Трећим енергетским пакетом ЕУ. До сада је спроведено правно и функционално раздвајање друштава за пренос, дистрибуцију и снабдевање електричном енергијом, али својинско раздвајање није, нити то дозвољавају тренутно важећи прописи о јавној својини и јавним предузећима. Приватизација енергетског сектора није један од захтева предвиђених прописима ЕУ, али чињеница је да се интереси Републике Србије и ти захтеви не подударају нужно у целости. Изменама Закона о енергетици из 2023. године Република Србија је реформисала национални правни оквир у области енергетике и климатских промена и остварила потпунију хармонизацију са прописима Трећег енергетског пакета енергетског законодавства ЕУ и одређеним одредбама пакета ЕУ “Чиста енергија за све Европљане”. Такође, Влада Републике Србије је 27. маја 2024. усвојила Интегрисани национални енергетски и климатски план Републике Србије за период до 2030. са пројекцијама до 2050, којим би требало да је отпочела нова фаза у развоју домаћег енергетског сектора, будући да је реч о документу који успоставља нову тзв. ”мапу пута” енергетске транзиције Србије. Такође,

крајем јула 2024. године Министарство рударства и енергетике покренуло је јавну расправу о Нацрту стратегије развоја енергетике Републике Србије до 2040. са пројекцијама до 2050. године, јер услови из 2015. године, када је формулисана претходна стратегија, више нису исти, пре свега због глобалне ескалације геополитичких сукоба и рата у Украјини и Ирану. Међутим, потребно је предузети још много, да би се домаће тржиште електричне енергије у потпуности интегрисало у регулаторне и практичне оквире ЕУ. Тако су циљеви које је тек потребно остварити: интерконективност тржишта, побољшање конкурентности, јачање улоге потрошача на тржишту електричне енергије, дигитализација енергетског система, смањење енергетског сиромаштва и развој локалних енергетских заједница.

IV Кратак опис садржаја дисертације

Докторска дисертација се састоји од увода, три међусобно повезана дела подељена на укупно десет глава, закључка и списка литературе.

У уводу су, најпре, предочени предмет и циљеви дисертације и дате су одређене термилошке и појмовне одреднице. Након тога, постављене су и образложене полазне хипотезе. На крају уводног дела предочене су научне методе које су коришћене у дисертацији и укратко је изложена систематика истраживања.

У првом делу, који носи назив „Упоредноправна анализа правног оквира за електроенергетски сектор у Републици Србији, ЕУ и САД“, дефинисано је право енергетике као грана права, описан је друштвени контекст правног уређења електроенергетског сектора у Републици Србији, Европској унији и Сједињеним Америчким Државама и анализирани су важећи прописи који се примењују у електроенергетским секторима изабраних правних система.

Други део под насловом „Природни монополи и монополи као иницијални облик обављања електроенергетских делатности“ представља централни део рада, будући да се бави полазном основом за настанак ове дисертације. У њему се описују појам и појавни облици природних монопола и монополи, испитују друштвени фактори релевантни за настанак и типични појавни облици природних монопола (у области јавно-комуналних услуга, саобраћаја, на интернету, фармацеутској индустрији) и природних монополи (у области преноса електричне енергије, компанијских градова, усаглашене праксе послодаваца на тржишту рада и у области електронске трговине). Након тога се разматра правно уређење природних монопола и монополи у САД као колевци антимонополског законодавства, анализира одговор европских земаља на неопходност правног уређења монопола и монополи и врши сумарна анализа важећих прописа у тој области у европско-континенталном и *common law* систему. Последња два поглавља овог дела врше разграничење између природних монопола и монополи од других сличних института, као што су законски и уговорни монополи, патенти и друга искључива права интелектуалне својине и *de facto* монополи и монополи, а такође се испитују и утицај развоја науке, технике и технологије на настанак

нових облика природних монопола и монопсона и могућност злоупотребе политике цена и сузбијања иновација.

Трећи део, који носи наслов ”Право енергетике и право конкуренције као правни оквир за уређење енергетске делатности” испитује особености правила о заштити конкуренције у електроенергетском сектору кроз аргументе за и против увођења конкуренције у делатности подложне монополизацији, обавезу раздвајања енергетских делатности (*unbundling*) и анализу постојећих примера конкуренције у електроенергетском сектору. У овом делу истиче се неопходност довођења у равнотежу начела слободне конкуренције и карактеристика електроенергетског сектора ради обезбеђивања његове дугорочне стабилности, а нарочито имајући у виду неопходност обезбеђења несметаног приступа енергетским услугама, спречавања злоупотребе тржишне моћи и успостављања правичне ценовне политике. На самом крају овог дела представљају се уочене тенденције у развоју правног уређења електроенергетског сектора, анализирају уочени проблеми при правном уређивању електроенергетског сектора у Републици Србији и дају препоруке за његово унапређење.

Напоследку, дат је закључак дисертације, у коме су изложени добијени одговори на питања постављена приликом формулисања циљева истраживања и сумиран је предлог смерница за планирање и креирање правног уређивања електроенергетског сектора у Србији и правни оквир у Републици Србији *de lege ferenda*.

Након закључка налази се преглед коришћене литературе, у коме су побројане консултоване библиографске јединице о предмету истраживања, писане на српском и на страним језицима.

V Остварени резултати и научни допринос дисертације

Испитивањем постављених хипотеза, кроз изложену структуру дисертације је пружена свеобухватна анализа дугогодишње еволуције правне заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије; размотрени су правни проблеми у вези са производњом, преносом, дистрибуцијом и испоруком електричне енергије као специфичне робе, односно услуге; и идентификована су решења за најцелисходније регулисање области електроенергетике у будућности. Кроз анализу историјата проблематике и савремених трендова у овој области указано је на области у којима постојећа регулаторна решења омогућавају да дође до нарушавања конкуренције на датом тржишту и дате су препоруке за превазилажење овог проблема. Кроз компаративни приступ истакнути су различити регулаторни модели који се користе у различитим државама и њихова ефикасност у контексту глобалног тржишта. Ово је омогућило шире сагледавање проблема и потенцијалних решења која могу бити примењива у различитим друштвеним контекстима.

Јасно су одређене друштвена улога и карактеристике традиционалног регулисања заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије, прецизирани су инхерентни проблеми који прате тај систем и омогућен је увид у потенцијалне правне и социјалне

последнице које могу настати услед недостатка адекватног регулаторног оквира у области правне заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије. Такође је дат одговор на питање да ли је регулисање природних монопола уопште сврсисходан, етички прихватљив и одржив модел у савремено доба и ако јесте, онда под којим условима. Дефинисани су друштвени чиниоци и проблеми од значаја за сврсисходност и одрживост постојећег система правне заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије и идентификовани су могући правци развоја правне заштите конкуренције на тим тржиштима у савремено доба, а дат је и допринос ширем разумевању и бољем управљању регулаторним процесима у контексту заштите конкуренције у области енергетике.

Додатно, гледано из угла домаће науке, дисертацију издваја њено настојање да на систематичан начин обради право енергетике и одговори на питање да ли оно треба да постоји као самостална правна дисциплина. У дисертацији је недвосмислено изнет став да се право енергетике до сада несумњиво профилисало као посебна правна дисциплина, и дата је анализа његовог појма, предмета, дефиниције и садржине. У Србији на научном нивоу није довољно писано о праву енергетике и чак не постоји ни систематичан уџбеник, нити приручник о овој области права, док ова дисертација обезбеђује детаљан преглед и анализу најактуелнијих теоријских схватања и развоја у тој области. Нека од тих теоријских схватања су први пут разматрана у домаћој литератури, попут става да ова правна дисциплина обухвата елементе и приватног и јавног права и то како на националном, тако и на међународном нивоу, те да њена повезаност са економијом, политиком и екологијом захтева мултидисциплинарни приступ у изучавању. То практично значи да је право енергетике нужно интердисциплинарна грана права и да се не може разумети нити примењивати без упућивања на економску, еколошку, политичку и техничку димензију енергетске делатности. То даље значи да је право енергетике веома живо и променљиво поље које непрекидно редефинишу технолошки развој, климатске кризе и геополитичке трансформације.

Услед наведеног, ова дисертација има и практичан допринос, јер поставља концептуалне темеље за разумевање правне регулације тржишта електричне енергије, која је у дисертацији анализирана у упоредноправном оквиру и примењена на конкретан случај Републике Србије. Научни допринос у овој области остварен је и захваљујући постојећим недостатацима у регулацији сектора енергетике у Србији, тако што је дисертацијом обухваћена не само анализа постојећих прописа и њихове примене у пракси, већ су дате и препоруке за интервенције *de lege ferenda*. У току истраживања су размотрени примери добрих пракси из других земаља, анализирани потенцијалне предности и мане различитих регулаторних модела, као и међународни стандарди који би могли бити корисни приликом усмеравања будућег развоја правног оквира у Србији. На овај начин, у дисертацији су дате смернице за планирање и креирање политике правне заштите конкуренције на тржиштима електричне енергије у електроенергетском сектору у Србији, у смислу прописа Европске уније којој Србија тежи, а пре свега су понуђени нови увиди који могу бити од користи креаторима политика, регулаторима и другим стручњацима који се баве овом темом. Тиме резултати спроведеног истраживања доприносе актуелној научној расправи о успостављању равнотеже

између принципа права конкуренције и права енергетике и решавању антагонизама који неспорно постоје између циљева ове две гране права, ради постизања безбедности у снабдевању електричном енергијом и обезбеђивања социјалне правде у смислу слободног приступа енергетским услугама свим слојевима становништва и привреде.

VI Закључак

Имајући у виду да је докторска дисертација кандидаткиње Исидоре Николић Савин под насловом „Правни аспекти либерализације тржишта електричне енергије“ написана у свему према раније одобреној пријави, те да је оригинално и самостално научно дело којим је кандидаткиња дала значајан допринос науци права енергетике и права конкуренције, сматрамо да су се стекли сви услови да се приступи њеној јавној одбрани. Слободни смо да Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду учинимо предлог да прихвати позитивну оцену докторске дисертације и именује комисију за јавну одбрану.

Дана 22. октобра 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

проф. др Владимир Павић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

проф. др Душан Поповић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

проф. др Сандра Фишер Шобот, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Новом Саду

проф. др Јелена Лепетић, ванредни професор
Правног факултета Универзитета у Београду